

KARTA PRACY 5

CECHY PRZYWÓDCY SŁUŻEBNEGO

- Słuchanie
- Empatia
- Uzdrawianie
- Świadomość
- Perswazja
- Konceptualizacja
- Foresight
- Zaangażowanie w rozwój ludzi
- Budowanie społeczności

Słuchanie: podczas gdy wszyscy liderzy muszą posiadać doskonałe umiejętności komunikacyjne i podejmowania decyzji, przywódca-sługa musi również chcieć uważnie słuchać innych.

Empatia: Przywódca służebny „przejmuje dobre intencje współpracowników i nie odrzuca ich jako ludzi, nawet jeśli [on lub ona] uzna za konieczne odmowę zaakceptowania ich zachowania lub wydajności”.

Uzdrawianie: Liderzy służebni rozumieją, że częścią ich odpowiedzialności przywódczej jest „pomoc w tworzeniu całości” pracowników, których poczucie własnej wartości jest niepewne lub osłabione.

Świadomość: Świadomość nie daje pocieszenia – jest wręcz przeciwnie. Jest zakłóczaczem i przebudzaczem. Zdolni przywódcy są zwykle bardzo świadomi i czują uzasadniony niepokój, ale odzyskują równowagę przez „własny wewnętrzny spokój”.

KARTA PRACY 5

CHARACTERISTICS OF A SERVANT LEADER

Perswazja: Przywódcy służebni polegają na perswazji, a nie na autorytecie pozycyjnym lub przymusie, aby przekonać innych. Ten konkretny element oferuje jedno z najwyraźniejszych rozróżnień między tradycyjnym modelem autorytarnym i przywództwem służebnym.

Konceptualizacja: postrzeganie problemu z „perspektywy konceptualizacji” wymaga zdolności „myślenia poza codzienną rzeczywistością”. Przywódcy służebni muszą zrównoważyć między myśleniem na wielką skalę a zarządzaniem codzienną rzeczywistością.

Dalekowzroczność: Dalekowzroczność to „w dużej mierze niezbadany obszar w badaniach nad przywództwem. U przywódców służebnych umiejętność zrozumienia przeszłości i jasnego widzenia teraźniejszości w celu przewidywania rozwoju przyszłości jest cechą kluczową.

Zaangażowanie w rozwój ludzi: Wierząc w wewnętrzną wartość ludzi, przywódcy służebni czują odpowiedzialność za wspieranie rozwoju pracowników.

Budowanie społeczności: Przejście od społeczności lokalnych do dużych instytucji było „głównym czynnikiem kształtującym ludzkie życie”, zmniejszając poczucie wspólnoty, jakie kiedyś mieli ludzie. Świadomość tej straty skłania przywódców służebnych do znajdowania sposobów na budowanie społeczności w swoich instytucjach.